

PRZEGROZIĆ (1) *vb pf*

3 sg m plusq był przegroził.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Zapowiedzieć karę [przez kogo]: gdy Bog polepszenia w nas niewidzi/ ále owfzem dáfzey á wíętfzey od złego niepohámowności doznawa/ tedy áto (iáko był przez Dawidá przegroził) dobył iuż ná nas ízábale íwoiey/ y nápiął łuk íwoy/ y írogą broń íwoię podał w ręce niezbożnych Poháńcow/ ktorymby iuż nie ták póspolitą gminę/ iáko íámo czoło narodu náńzego w grzechách przodkuiące wygládził.

PowodPr 7.

Formacje współrdzenne cf GROZIĆ.

Cf PRZEGROŻENIE

MP